

Şehit

Muhammed Rezaul Karim

Doğum tarihi: 1 Şubat, 2009
Şehadet tarihi: 4 Ağustos, 2024
Bölge: Dhaka Şehri
İlçe: ঢাকা

Kısa Biyografi

Meslek: Öğrenci, Eğitim Kurumu: Mirhajirbag Adarsha Lise, Sınıf: 7. sınıf

Şehadet Yeri: Kutubkhali Gişe, Jatrabari, Dakka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Şehidin Hayatı

Dhaka'nın eski sokaklarından birinde, Mirhajirbag, Jatrabari'deki 39 numaralı küçük bir evde büyüdü hayalleri büyük bir çocuk: Muhammed Rezaul Karim.

Babası Muhammed Al-Amin Mir, bir elektrikçi; annesi Rashida Begum, ev hanımı. Ailenin aylık geliri sadece 20.000 Taka civarında olsa da, onların umutları milyarlarla ölçülemeyecek kadar kıymetliydi. Üç çocuklu bu ailenin gözbebeği, tek erkek çocukları Rezaul'dan beklentileri yüksekti. Onlar inanıyordu ki, bir gün oğulları aileye ve topluma ışık tutacak.

2009'un 1 Şubat'ında Dhaka topraklarında doğan Rezaul'un yaşamı, adeta Kur'an'ın ayetleri gibi saf, net ve kararlıydı. Mirhajirbag Adarsha Lisesi'nin 7. sınıfında okuyan bu genç aynı zamanda hafızlık eğitimi de alıyordu. Yedi cüz ezberlemişti bile. Hem dinî hem dünyevî ilimlerde denge kurmaya çalışıyordu.

Evde iki kız kardeşi vardı:

Fatematuz Zohra, Badrunnesa Kolejinin 12. sınıf öğrencisi

Tanjila Akter, 4. sınıfta

Bu küçük aile, zor ekonomik şartlara rağmen Rezaul'un yüreğinde büyüyen umut dolu bir gelecek hayaliyle yaşıyordu.

Devrimin Ayak Sesleri: 2024'ün Siyasi Zemininde

2024 yılının ortasından itibaren Bangladeş genelinde huzursuzluk artmaya başladı. Otoriter yönetimin baskısı, adaletsizlik, ifade özgürlüğünün bastırılması, eğitim ve geçim sıkıntısı halkın sabrını taşırdı. Öğrenciler, emekçiler ve sıradan halk sokaklara döküldü. Dhaka'nın özellikle Jatrabari, Gazipur, Shyamoli ve Motijheel gibi bölgeleri âdeta bir kıvılcımın patlamasını bekleyen barut fıçısına dönüştü.

Okullar neredeyse her gün kapalıydı. Devlet korkuyla sarsılırken, gençler cesaret buluyordu. Rezaul da bu zamanın bir çocuğuydu. Okul tatil olduğunda bazen babasıyla işe gider, bazen annesine yardım ederdi. Ama onun kalbinde başka bir hedef vardı: Adaletsizliğin olmadığı bir Bangladeş. Bazen gizlice arkadaşlarıyla birlikte gösterilere katılırdı. Gözlerinde kararlılık, yüreğinde idealizm vardı.

Tarihe Yazılan Bir Çocuğun Adı

4 Ağustos 2024, saat 14:30.

Rezaul annesine "Biraz arkadaşlarla görüşüp geleceğim," diyerek evden çıktı. Belki de o gün yolunun biraz farklı olacağını hissetmişti.

O sırada Dhaka'nın Kutubkhali Toll Plaza bölgesi alev alevdi. Göstericilere karşı polis defalarca biber gazı, plastik mermi ve gerçek mermi ছতফহ (gerçek mermi) ile müdahale ediyordu.

Saat 19:30'da, Rezaul'un evine bilinmeyen bir numaradan telefon geldi.

Endişeli anne Rashida Begum telefonu açar açmaz karşıdan bir ses:

“Oğlunuz Rezaul vuruldu, onu Dhaka Medical’e götürüyoruz.”

Telefon hemen kapanır. Anne tekrar tekrar geri aramaya çalışır, sonunda bir yoldan geçen şahıs telefonu açar ve der:

“Çocuk Jatrabari karakolu yakınında, Kutubkhali Toll Plaza civarında vurulmuştu. Şimdi hastanede.”

Saat 20:00’de, Rezaul yaşam savaşını kaybeder.

Göğsünde taşıdığı kurşun yarasıyla o artık bir başka diyara yürür — şehitlerin uyuduğu, tarihin hatırladığı bir yere.

Ailede Yas ve Hatıraların Sessizliği

Şehidin cenazesi eve getirildiğinde annesi yıkılır:

“Oğlum! Benim temiz, masum evladım! O sadece Kur’an ezberliyordu! O sadece doğrunun yanında duruyordu!”

Babası Muhammed Al-Amin, sağ dizinden rahatsız, yere çöker.

Tek kelime edemez.

Büyükanne Mosammat Rashida Begum ise gözyaşlarıyla anlatır:

“O asla kötü söz söylemezdi. Selam vermeden kimsenin önünden geçmezdi. Beni çağırmadan yemek yemezdi. Şimdi kim bana ‘nine’ diye seslenecek?”

Ailenin tek erkek evladı artık yok.

Gelir kaynağı azalmış durumda; çünkü baba artık işe konsantre olamıyor.

Anne günlerce sessizce ağlıyor.

Evin her köşesi, her pencere sanki Rezaul’un yokluğunu haykırıyor.

Bugün Rezaul’un mezarı sadece bir bedeni taşıyor —

Bu mezar bir neslin adalet duygusunu, bir ailenin umutlarını, bir ulusun uyanışını taşıyor.

Yoldan geçenler mezarının yanında durup fısıldıyor:

“O sadece bir çocuktuk... Ama devlet bile ondan korkmuştu.”

Son Hakikat: Bir Ulusun Aynası

Muhammed Rezaul Karim sadece bir çocuk değil, o bizim vicdanımızın aynası. Onun fedakârlığı kanıtlıyor ki, cesaret yaşa bağlı değildir.

Bu devlet masumları öldürdüğünde, Rezaul gibi şehitler tarihin cevabı haline gelir.

Bir Rezaul’un ölümü, yüzlerce Rezaul doğurur.

Biz diyoruz ki:

“Sen kanını verdin, sabah oldu. Sen uyanmasaydın, biz uyanamazdık.”

Eğer Rezaul’un mezarının önünde bir kişi bile şöyle ant içerse:

“Ben haksızlığa karşı çıkacağım” —

o zaman Rezaul’un ölümü boşa gitmez.

Bir çocuk, devlete karşı durdu yalnızca cesaretiyle.

Bir genç, devletin kurşununu küçümsedi ve hakikat uğruna canını verdi.

Bir aile evladını kaybetti ama bir ulus bir şehit kazandı.

O ölümüyle tarih yazdı — gözyaşıyla değil, cesaretiyle yol gösterdi.

Şehidin Adıyla Ant İçelim:

“Artık hiçbir Rezaul kurşunla ölmesin. Haksızlığa karşı duran her Rezaul’un elinde hakikatin bayrağı olsun.

Aksi takdirde geleceğimiz durur.”

Bu yazı, Şehit Muhammed Rezaul Karim’e bir saygı duruşudur,

bir imzadır,

bir belgedir —

o genç bir gün gözlerimize cesaretin tanımını kazıdı.

Önsöz

“Kanla Boyanmış Bir Çocuk: Şehit Muhammed Rezaul Karim’in Hikâyesi” adlı bu yazı sadece bir gencin yaşam öyküsü değil —

bu, zulme karşı bir ses,

bir isyanın kıvılcımı,

bir ulusun vicdanının uyanışıdır.

Tarih şahitlik eder:

En parlak meşaleler bazen en küçük ellerde yanar.

Muhammed Rezaul Karim, o meşaleyi kendi taze kanıyla yakmış,

zulüm altındaki Bangladeş’in geleceğini aydınlatmıştır.

Bu yazıda bir gencin hayalini, bir ailenin umudunu, bir devletin acımasızlığını ve bir toplumun cesaretini buluyoruz.

Rezaul’un yaşamı ve ölümü bize öğretir:

Cesaret yaşla ölçülmez. Direniş asla sessiz kalmaz. Şehitler asla yok olmaz; onlar her adalet mücadelesinin sessiz yoldaşı olurlar.

Bu yazı, Şehit Rezaul Karim’e adanmış bir anma...

Unutmayalım nereden geldik, ne kaybettik ve neden yeniden ayağa kalkmamız gerekiyor.

Bu çocuğun fedakârlığı yeni nesle ders, ilham ve vicdanın sesi olsun.

Artık hiçbir anne evladını kaybetmesin, hiçbir haksızlık sessizliğe gömülmesin.

Bu anma yazısı sadece bir otobiyografi değil, bu bir ayna —

devletin, toplumun ve bizlerin aynası.

Eğer bu yazı okurun kalbine cesaretin bir dokunuşunu bırakabilirse,

o zaman Rezaul’un fedakârlığı boşa gitmemiştir.

Öneriler – Bir Bakışta

- Şehidin babasına istihdam sağlanabilir.
- Şehidin iki kız kardeşine eğitim bursu verilebilir.
- Aileye aylık ya da toplu maddi destek sağlanabilir.

Şehidin Kısa Profili

Şehidin Tam Adı: Muhammed Rezaul Karim

Doğum Tarihi: 01-02-2009

Doğum Yeri: Dakka

Meslek: Öğrenci

Okul: Mirhajirbag Adarsha Lise, 7. Sınıf

Kalıcı Adres: Ev No: 39, Bölge: Mirhajirbag, Polis Karakolu: Jatrabari, İlçe: Dakka

Özel Başarı: Kur'an'dan 7 cüz ezberlemiş, hafızlığı tamamlamış

Baba Adı: Muhammed Al-Amin Mir

Babanın Mesleği ve Yaşı: Elektrik Ustası, 49 yaşında

Anne Adı: Rashida Begum

Annenin Mesleği ve Yaşı: Ev hanımı, 40 yaşında

Aylık Gelir: 20,000 Taka

Gelir Kaynağı: Babanın işi

Aile Üyeleri: 2 kız kardeş

- Fatematuz Johra (20), Badrunnesa Koleji, 12. Sınıf
- Tanzila Akhtar (12), Mirhajirbag Adarsha Lisesi, 4. Sınıf

Olay Yeri: Kutubkhali Toll Plaza

Saldırgan: Polis tarafından ateş açılması

Yaralanma Tarihi: 04/08/2024, Saat: 19:30

Ölüm Tarihi, Saati ve Yeri: 04-08-2024, Saat: 20:00

Şehidin Mezarının Mevcut Yeri: Jurain Mezarlığı

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın aldı. (Tevbe 9:111)

Hadis-i Şerif

Şehitlerin ruhları yeşil kuşların gövdesindedir. (Sahih Muslim 1887)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

